

Zaljubljen

Milan Georges Burovac

zaljubljen
nikada dovoljno maska
samo lice što se grči

ispred ogledala
iza nespokoja

nepotpuno Ti
ispijam šoljicu nemira

na dnu noći požuda
predskazanje sjaja

zavolećeš izmišljeno Ja

2 zaljubljen

zaljubljen
nastajem u tvom pogledu
ne bih li osmehom

rastvorio prostor
rašćinio čekanje

jesmo
južne vedrine smisao

zagrljeni do čudotvorstva
užarenih navika

nepregledne sreće oblika

zaljubljen
oslobađam se prizora suštine
smrti

ispod prve jutarnje šoljice
tople mašte

nekoliko obećanja
neka od tvojih sećanja

na vlažne prašume
na poljupce asfalta

na južnu misao izmenjenog Ja

4 zaljubljen

zaljubljen
zamišljam kako mi izmišljaš
život bez žurbe

svaki je tvoj dodir
istinsko ime vremena

koje izgovaram čudu
šapućem čuvstvu neprolaznosti

sreće
sjaja splitanja

neprepoznatljivih sećanja

zaljubljen
propadam kroz svaku tvoju misao
baš kao da sam opčinjen

prvim poljupcem
postojanim zagrljajem

imaš ti smisla za sva saglasja
naših besmišlja

poseduješ vrlinu osluškivanja
metafore trajanja

između moći požude i čekanja

6 zaljubljen

zaljubljen
postajem svemir neiskazivih
predskazanja nemira

onih što jesu da poljubac jeste
onih što nisu da čežnja nije

koliko do pojave tvojih sudbina
trošila me praznina

svačim iskazivog sveta
neoblične dosade noći

ljubav je sada moć tvojih moći

usnama tvojim
ukus nemira dajem
sav se sećajući sjaja

zaljubljenog tela
požudnog titraja beskraj

duše
dana

volećemo se kao da smo
od iste moći navika

iz iste noći bludnih slika

8 zaljubljen

ostrva tajni
plutaju na zaljubljenoj duši
između požuda i navika

mi smo zadržajna slutnja suštine
zamišljeni nad jednostavnošću

poznanstva
prvog poljupca

kaži mi sve
ne sakrivaj svet iza moći žurbe

zagledana u beznađa jednine

želeći te
zamišljam da sam mužjak
sastavljen od istinskih navika

no ti nisi telo
ti nisi tajna

prikazuješ se mojim prstima
mojim usnama

kao prolaznica
kao znak na autobuskoj stanici

kako bih se vratio sebi

10 zaljubljen

kako sam se oslobodio noći požuda
ušla si u moju naviku dana
postajući topli miris jutra

mislim te srećom
kao da sam istinska misao

braka
bogatstva dvojine

ne znam zašto neprekidno sanjam
ono što prirodom pripada telu

ti nisi dete punine

nestati
možda je nestajanje nastajanje
sanjanog sjaja

nešto se naviklo u njoj
na moje otiske propasti

raspadam se ispred tela
željene ljubavi

ona je par očiju
ona je ravnodušnost pogleda

ona je izmišljeno – Ti

12 zaljubljen

sveta tišina bez osmeha
oplođuje misao o paklu
suštinom sna

nikako da u meni odraste
veselje ljubavi

postao sam duša bez volje
volja bez sjaja

šetam se gradom kao smrt
zamišljen nad istinom stada

nad dozivom beskraj

nema toplih boja
nema tragova spokoja
sve je nepodnošljivo

crno
crtano ugljenom

spaljenih sela
sprženih tela

na mrtvoj prirodi smeha
po neobuzdanoj volji

greha

14 zaljubljen

nisam čovek
već samo pretpostavka volje
podizanja suštine

puninom duše
istinom mesa

moje se ime travom hrani
poji maštom bluda i besa

zato sam tek opstajanje
materijalne jednine straha

prah nebića u biću praha

ti bi da hoćeš
mogla da me nađeš
između večere i doručka

ispod navika sna
istražuješ herbarijum moći

čudotvornih biljaka
što se podižu iz noći

prema mladom mesecu
tamnom liku beskrajaja

gde istrajava mučnina

16 zaljubljen

ima li nas
gde ljubavi miris
ukida jecaj čekanja

osećam te tišinom mašte
ti si tek dragi oblik

čežnje
čemera

rastvori me makar u šoljici
tople suštine

ne bih li usnio tvoj dragi lik

gde god da jesi
ja sam tvoje užareno ime
ljubavi

ne vidiš me
sunce ionako sija bez mere

zatvorila si se u svest
lažne suštine

tamo gde kapital
zakonik iz potrošnje noći stvara

deli nas i razara

18 zaljubljen

tvojoj sam reči
oblik sna dao
oslobođen vremena

zato postajem žudan
tvojim pristajanjima

na kafu
na toplu čokoladu

negde između neba i ljubavi
negde u gradu

pre nego što se probudi noć

krećem se navikama
kao da se u meni krećeš
rastvorena usnama

ponešto od umornog bića
veruje još u zaljubljenost

naše su duše
izmešane svetiljke jutra

budim se kao da sam
samo tvoja vedrina

samo tvoj sjaj otkrića

20 zaljubljen

bestijalna
ističe iz tuge
izmišljenim osmehom

noći
punog meseca

otkrivam je zaplašen sobom
neprilagođen zakoniku

moći zaljubljenosti
smrti suštine

ružan od praznine

juče sam
lepota sveta
porođena u šumi

danas je moje sećanje
ružnih lica

doseglo bol
dodirnulo tišinu

na hladnom telu grada
između buke i bludi

ispod svetih nada

22 zaljubljen

sve te ptice
kojima cvrkućeš kao radost
čini se da ne prepoznaju

ni mesečinu ni laž
ni šumu ni glad

grad je izmišljena večnost
jednostavne sreće

beton senči samoću
čelik oživljuje strast

asfalt je naše večno proleće

smrt je u jutarnjem
čaju koga ispijamo iznad
besposlica

usnio sam svileni
čaršaf beskrajnosti

tvoje mi ruke tumače život
tvoji su dodiri od vlažnih

vaskrsnuća
volja poništenja istina

nestajanja

24 zaljubljen

jednostavna kao ponoć
ulazi u moje strave
okupana maštom

moje bi ime da ne bude žamor
moje bi telo jednostavnu muziku

poljubaca
suštine sreće

ja sam radost života
koju istina zaljubljenosti

neće

svet da jesam
proleće me ne bi
leto ništa dalo

samo umiranje lišća
nestajanje trava

rastvara ime moći
razdvaja slast sreće

od dana
od noći

svet da nisam

26 zaljubljen

ništa od slasti opisa ljubavi
opstaje samo gramatika tela
nemira što biva

Ti
Ona

ti kao moja zaljubljenost
ona zato što se skrivaš

kada postajem žurba
samoća

biće tvoje što sniva

usnama
tvoriš prostor slatkog
iščekivanja sjaja

ne mogu više da nastajem
usred beskrajnih teorija

sunca
mlade mesečine

zaljubljenosti
iskone vedrine

poljubi me

postala iz mitoloških čekališta
oslobađaš volju žurbe
ne bih li se zagrlio

sa tvojom mišlju
plamenom idejom samoće

znam da nisam smrt
ni pramaterija suštine

zato te u gradu tražim
žudan žudnjom da me nađeš

zaljubljena u moje vedrine

stvorio sam svet
san u knjizi moći
tamo gde je dan

imena tvogeg telo
osmeha tvojih suština

ništa se ne događa
ispod savršene vedrine

ti si istina zaljubljenosti
usne su tvoje od toplih

boja tišine

30 zaljubljen

zaljubljenost je izbrisala
reči
pretvorila u prakosmički svlak

moć požude
materiju slasti

zato sam lice svih tvojih lica
ispod jutarnjeg sunca

nem kao što bi i veštačka
slika sreće

svetlosnih ptica

nije ti važna topla navika
mašte
kojom ulazim u svaki tvoj

dan
đamarima ponovljive pobune

mirisa noći
dodira moći

ne mogu da ostanem samo
slik? – zaljubljeni lik

ispred ogledala prošlosti

32 zaljubljen

ja sam mučenik bez tela
postao iz misaone strave
zaljubljenosti

oslobođeni titraji života
poražavaju toplu puninu

objasni mi zašto si šaputala
lažno pred srcem jave

samoća se navikla
na moju sudbinu

ne izlazi iz krvi

ti bi da imaš more u čaši
nebo u ogledalu
prašumu

ja sam tek kućna
apstrakcija bez lika

kap čemera
kojom začinjavaš obrok

dosade
tišine

ne bi li se spasila jednine

34 zaljubljen

previše je istorije
između tvoje i moje topline
mi smo zagrljaj dva sveta neistine

oslobodi me jutarnje kafe
ja ću tebe žurbe

bićemo lagano isticanje mašte
primitivnog trenutka

poljubac žarki
poljubac slasti

života poljubac u poljupcu strasti

nastala iz moći poljupca
preobražavaš me u sjaj
trenutka

sve je kao da nije
samo ime tvoje

istinu u meni živi
zaljubljenog besmišlja

smišljam te na travi
ispod crvenog bagrema

mirišljavu

36 zaljubljen

nema drugih puteva dana
samo je tvoja lepota stvarna
sve druge su privid sjaja

postala u mojoj želji
pretvaraš me u oznaku na koži

tvojem sam pupku od mirisa moći
toplinu jezika poklonio

samo da bi ljubav opstala
samo ljubav

negde u titrajima noći

nerazumljivom tvorbom glagola
rastvaraš vreme zaljubljenosti
razodevaš misao moći

ne osećam drugo ime u sebi
samo tvoju ideju sjaja

samo bih tebi
samo toplini zagrljaja

tamo gde sreća ima oblik tela
koja se igrama igraju

slasnih beskraj

38 zaljubljen

previše sam telo
tamo gde duša ište oblik
volje nemira

grad se izmešao sa krvlju
ulice su lavirint besa

ispod svake moje vedrine
tvoje ime stresa

putujem
ne zaustavljam se

opijen žitkom materijom tišine

nemir neobličnosti
nemar dana
meumor sna

ja vidim našu dramu
kao da sam pozorište volje

neko je zapisao kako treba
nešto nas stvara

iz budućnosti tvojih poljubaca
čitave nepristojne mučnine

zaljubljenog Ja

40 zaljubljen

mašta je odviše bestijalna
iz njene mrtve suštine
ističe zaljubljeno telo

neznakom luta
ime tražeći tvojih postanja

zato što si daleko od mesečine
neizgovorivo lepa

predskazana neostvarenjem trenutka
povratka istine večnosti

povratkom u ljubav

hodam prema slici u slici
vidljiv kao dete
ružan kao mrtvo ime

moje su žurbe
mešaju sa mirisima tvojim

minuti su bodlje
opasne istrajnosti dana

jedino me san
sasvim apstraktne noći

tvoje spašava moći

42 zaljubljen

praviš se da nisam
telo
uz tvoje ime sjaj

zaljubljen kao što bi bila
mašta – u tvoju savršenost

sve su me izneverile
bestijalnim brujanjem laži

samo me ništavilo voli
smrt uporno traži

duše ranjene trag

toplija od čuda
preporučaš moj smisao
za kosmičko kretanje strasti

tražim te u zvezdama
komponujem planetarni red

znaka ljubavi
podznaka vernosti

naš je horoskop od kometa
potrošive slasti

dvanaest kuća beščasti

44 zaljubljen

između ništavnosti i neba
oslobađam se volje mesečine
postajem suština istinskog sveta

zaljubljen u tvoju požudu
zamišljen nad neveštom igrom

ljubavi i prijateljstva
strasti i straha

ne znam zašto sam nestvarnost
ne razumem tu tvoju tišinu

bojenu snoviđenjima deteta

postoji mašta
postoji misao
pretpostavka volje

tvoji mirisi oživljavaju radost
ispod beskrajnog imena nade

poskakujem od zaljubljenosti
rastvaram se u tvojoj istni

zagrljaja
zebnje

ime podajući toploj punini

46 zaljubljen

opstanje sreće
stare noći vida
neke mučne mesečine

rane su od volje
primitivnog stida

kada sam pred tobom živeo
igrokaze zaljubljenog stranca

valjalo je osloboditi maštu
izaći iz kruga tuge

postati istina vida

prepoznajem prošlost tišine
poznanjem znaka žudnje
negde u tvojoj nedovršenosti

prvu si misao punine
stvorila na prvom pogledu

onda si zamislila osmeh
opčinjena voljom vedrine

pošao sam ti u susret
zaljubljen u svetlost

željan oslobođenja jednine

48 zaljubljen

žamor mašte
postvaruje vreme
poništava miris zagrljaja

živim vatru
žudno ime zaleđene misli

željan spoznanja vedrine
oblika postanja dana

ne znam kako
niko ne zna čime

san jaja preobraziti u telo

duša nastaje od tvari čuda
zatim se meša sa živom vodom
vidom volje vajajući telo

uspinjem se slutnjom
podížem iz krvi

tragajući za tvojom vedrinom
istom onom slašću

kojom rastvaraš nežnosti
suštinu

iz zaljubljenosti – istinu

50 zaljubljen

ističem iz – nema
izmišljen kamenom
besmrtnošću trava

ti si drugo delo
stranih zvanja telo

ljubav se iz žurbe
presipa u tišinu

ti voliš na svihi
zaljubljena u prazninu

izmišljena iz – ima

ispod sna
opstajava besmisao tišine
nestvarnost mesta traganja

krećem se prema tvojim rukama
kao da sam od istinskog bića

ne želiš moju sveobličnost
ne dopada ti se toplo ime želje

samo bi da govor opstane
hladni zvuk praznine

pre primitivnog buđenja

52 zaljubljen

preostanje volje
veštačkih je svetlosti
urbani znak

sledim tinjavi trag
prema tvojim jutrima

nekada si bila nežnost
jednom sam te zvao

zaljubljenost
topla budućnost sna

iščekujući bolje

nema cilja
nigde puta
ništa od moći

grad je maštom zaražen
ulice nastaju iz lavirinta

požuda
poraza

ponekad samo usred noći
tvoj parfem oslobodi sećanja

zaljubljenog Ja

54 zaljubljen

samo je tvoje
ime kojim slikam samoću
očekujući poljubac vedrine

možda me udostojiš sreće
jednog samo bezobličnog jutra

posle postanja punog meseca
što bestijalnom čežnjom

opstanje krvi
rastvarajući zaljubljenost

navikom punine

izvan mene je izvanrednost
sveta
oslobođena bljeskom bitka

pokušavam rečju
poznanjem glagola sjaja

budućnost zagrljaja da prizovem
sadašnjost sreće

zaljubljenost je od mita beskrajna
zaštićena titrajima mašte

iz kojih nastaje proleće

56 zaljubljen

izmišljam naše sastanke
iz bezimenih nemira žudi
ne bi li topli nemir dana

oslobodio dodir
ostvario volju koža

misao kretanja
smisao moći

sreće
slatkih stanja

istina postanja

istočiću nešto malo sreće
iz poslednjeg pijanstva
zamišljajući jednostavnost braka

onda ću zaprositi tvoje tišine
burmom od mašte

verovala si u suštinu vedrine
čežnji mojoj šaputala snove

budućnost je u muzici tela
zaljubljenost kada zagrljaje

istinom poljupca dozove

58 zaljubljen

prepoznanjem sjaja
shvatam titravost duša
koje bi da postanu ljubav

moja je kao da nije
sama ništavnost grada

izgubljena ispod besa
sive materije stida

živim tvoj pogled
ružan do stresa

svladan imenom smrada

dušom se tražim
nad južnom praistorijom bića
sasvim telesan od smrti

nikome važan
sveliko tužan

zaljubljenost praznom mišlju krasim
opčinjen punim oblikom stasa

licem u lice
bestijalno ružan

smradan

60 zaljubljen

ne sečam se više mog iskonog
lica
maska straha je izobličila

čežnju
puninu trenutka

opstajem ispred tvoga smeška
ostajem blizak titrajima

sna
suštine svitanja

iščekujući tvoj topli znak

sadržaje sreće
živimo kao da su nečija sudbina
nikako naših tela istinski dodir

neko se naselio u nama
ružnim navikama poricanja

postojanja
volje neprekidnog nastajanja

zagrljaja
zamisli istinske punine

ljubavi

62 zaljubljen

izvesnost je navika žudnje
tamo gde poljupci sna
čudesnost zaljubljenosti

pretvaraju u osmeh
prikazuju kao najsrežniji dan

zalutalog sakupljača neprilika
zamišljenog nad asfaltom

zagledanog u prolećni znak
devojke na trotoaru

grada bez govora

sadržana u duši
opstaje nad samoćama
jednostavno lepa

nisam zaboravio njenu prvu istinu
tiho me prozvala – strast

mene zamišljenog
zagledanog u svetu boju

zaljubljenosti
zagrljaja neprolaznih stanja

savršene nežnosti

64 zaljubljen

tama
izmišljena tuga
istrošeni dan

ističem iz poraza volje
zagledan u ogledalo smrti

noć umorno doziva ljubav
koju ispod osmeha skrivaš

pokaži mi telo sreće
topli miris bivstva

ne bih li osvanuo u tebi

mislím na istinu
gde me ime tvoje ima
toplim prepoznanjem volje

naši su snovi izmešali boje
svetova bez laži

zato me nalaziš u žuboru vina
pijanog od čekanja

ti si savršeni oblik čaše
kristalna navika punina

titravi ukus lepote

66 zaljubljen

pre nego što si postala u meni
smišljao sam svetove besmišlja
samo da bih osetio slast sreće

apstraktnom definicijom vida
nedodira sam živeo dodir stida

mojim je navikama čuda
umiralo proleće

požudama se tvojim
iskonim saglasijima bluda

vaznosim iznad smrti

otići nekuda
nestati u nikuda
bez stalne adrese

tamo gde šapat ljubavi
razaznaje govor istine

kao od prve slasti punine
prave moći sveta

vratiti se u san
što ime sreće stvara

nežnim svitanjima vedrine

68 zaljubljen

na jeziku
na koži
na duši

dodir opstaje suštinom slasti
istinom užitka

izvan titrave strasti
sveponovljive jednine moći

zaljubljenog bitka
samoćom što se traži u samoći

srećom pronalazi u lepoti

oglašavam ljubav na trgovima
ne bi li tvorci geometrije sivila
preneli žar

iskoni dar litalice
zagledanog u nastajanja

suštine dodira
istine poljupca

sladak je žamor bića
između mašte i moći

sjaja toplih otkrića

70 zaljubljen

isteklo je
baš kao stvarno vreme
kojim nisam znao kuda

zatvoren u san
zagledan u lepotu

tvoj oblik dana
topli otisak istine

grada bez govora
sjaja bez suštine

zaljubljenog sada

sve sam precrtao
spalio crteže sveta
slike sreće poklonio reci

ostala je samoća želje
opstao plamičak strasti

zato zaljubljenost sanjam
sve nemire iskone suštine

tvojih oblina
mojih šapata

navika naših slasti

72 zaljubljen

ne znam da li si istina
ni kako se tvoj nemir menja
od imena do istine dana

možda je nešto noći
zarobilo dušu

zatrovalo glagol
zarazilo želju

jutrom ustaješ sa senom
podne u tebi spava

zaljubljenosti žar

danas ne znam
zašto sam juče
zašto sam ti

ni kako si postala u meni
preobrazila me u zaljubljenost

izmislio sam tajnu prstiju
samo da bi posle splitanja

ostao trag u snu
topli znak na titraju

strasnog sutra

74 zaljubljen

onestvaren

postajem suština duše

istinski zaborav žurbe

tražiš me u materiji dana

istinom posedovanja sreće

želiš znamenja moći

zakonik množine šapućući

volji svojine

nakitu noći

ja sam tek prolazno ime jednine

svitanja su od tople moći
naših nepristojnih dela
izmešanih sa tišinom

ti znaš kako istina zaljubljenosti
izrasta u svojinu poljubaca

tvoje me oči navikavaju na uranke
sjaja i slasti

prstima me učiš strasti
jezikom vlažiš suštinu splitanja

stvarajući saglasja naših tela

76 zaljubljen

telo je od mena prvobitnosti
ispod kože sveta
iznad tla jednine

traži se i nalazi u duši
kao da je istina vedrine

stvari maska maštom
proždire lice sreće

glad za večnošću
ime je njene tople suštine

onestvaren plač deteta

nastala je prava
ne sećam se ni iz kog nemira
ni kojeg titraja volje

zaljubio sam se u mogućnost postanja
navike tople reči

moći žarkog poljupca
slasti dana

neprirođnost noći
stvarnost bludnje sanja

svetim fantazmom postojanja

78 zaljubljen

ne mogu više
sjaj da sanjam
senu sna da živim

bolom jednine
bojen bludom tišine

na raskršću slika
na tragu navika

ti si mi oduzela misao
savršenom lepotom oblika

prividom slatke vedrine

opšte Ništa izmišljene nužde
razara važno telo volje
začinjući prostor jednine sna

nisi sklona strasti
ne shvataš moju tišinu

prikazuješ mi stara pisma
pozivaš me u album zagrljaja

lutam tvojom prošlošću
propadam kroz želju

zaljubljen u prazninu

80 zaljubljen

jutros su sećanja prestala da tvore
prvi poljubac mašte
poslednji zagrljaj suštine sreće

zagledan u geometriju ulice
tražim pozitivnu oblinu sveta

negde na njoj je naslikana
tvoja duga kosa

naslonjen na žamorni izlog života
udišem nestalnost moći

žudan požuda tvojih noći

duša raspoznaje svaku tajnu
tamo gde je od misli sreće
opstala strepnja

doći ćeš sa lekovitim snom
namirisanim plavim saglasijima

setićeš se moći poljupca
žudna duhovnog pijanstva

sricaću prošlost asfalta
na jeziku noći

zaljubljen u nadu vedrine

izobličio sam primitivno vreme
zagledan u suštinu znanja
pokreta i stanja

što ime nisu
osećaja proticanja

drugačije je na ulici
grad ima svoju geometriju zvanja

nevidljivih što jesu
vidljivih što bi da su biće

zaljubljenosti

korak nazad
korak u dan
korak? – najzad

potrošio sam ime mirovanja
misao tišine

zebija je oslobodila žudnju
istinski titraj jednine

krećem se kao da jesam
tesnom ulicom suštine mesa

zaljubljen u san

84 zaljubljen

ne znam šta će se desiti
sinoć si prestala da budeš
budućnost želje

izbija negde iz asfalta
trošna materija dana

sunce ima oblik strepnje
iznad neobličnog imena jada

prizor prvog poljupca
silazi u toplu suštinu bola

jedninom zaraženog grada

nepriстойno providan
spuštam se telom tvoje prividnosti
umišljajući puninu

grad ima buku
sjaj postanja tišinu svesti

sve bismo ponovo mogli maštom
svetu vidljivih mučninom reči

odraz misli rastvara istinu
neprepoznatljive moći dobre vesti

ne bih li se zaljubio u snu što leči

86 zaljubljen

ništavila poznanje
moja je istinska opsednutost
jedino moguće postanje

svesti svitanja
suštine ukusa prve kafe

na jeziku jutra
pre nemirne istorije moći

zaljubljenog dana
između požude i tišine

kojim me živi osama

nešto kao da zna
negde se osmeh otkriva
sjajem opstajanja suštine

traganja za dodirom
prepoznanja savršene jave mirisa

istinske ljubavi
izmišljenog grada

gde svetu postajem pristajanje
na svet? – na čisti oblik

našeg splitanja

88 zaljubljen

opisao sam ti stvaranje
čitavu istoriju moje nevažnosti
pored tako opčinjavajućeg bića

kao što je tvoje
samo tvoje

znam da sam nejasan
nepodnošljivo dosadan

ponavljam se
ponavljam sve

savršeni svet jednine

ne sanjam više smrt
misao je rastvorila telo
sadržajima sladostrasne suštine

zaljubljenost živi grad
ovde i sada sa tobom

ranjivost duša
ulica smrad

splicemo se navikama prozračnosti
istinu nežnosti prepoznajući

iskonim titrajem punine

90 zaljubljen

nastajem
odnekud iz nemira
ističe moje ime

možda iz tvog sna
tvojih šapata

kojima me noć skida
dan me vida

ti si primarna boja
iskoni oblik lepote

svete suštine požuda

sebi sam sasvim Ti
svetlost i tišina
zaljubljenog Ja

menjaš me kao što bi to činilo sunce
na način prisustva boja

zato želim da naslikam
možda u istu apstrakciju stavim

tvoje osmehe
dodirivu suštinu čekanja

pogleda nespokoja

nešto bi moralo da se promeni
neko je drugi u mom glasu
još neuobičajeno ime svitanja

svaka ćelija sluti
prostori srca osećaju

istinu tvojih splitanja
toplinu pomešanih navika

na asfaltu
na krevetu

bez ljubavi? – bez pitanja

stvaram se iz Tebe
oslobođen žurbe
pošteđen množine

svi prostori su pismo
koga pišem sebi

vlačnim tragom tišine
iskričavom mišlju punine

živeći plavo
žudeći belo

tela naših vrelo

94 zaljubljen

nije uopšte važno
od čega sam postao
od trave? – od krvi

plemena ovčara
roda nadničara

zalutao sam u snovima tvojim
kao da su već ljubav

grad je
asfalt istina

požuda mojih

svako to može
ljubav nije uzvišeno stanje života
titrava istina bića

ti si kao puna čaša slobode
toplo piće otkrića

naša je mašta od istog pijanstva
čine je zagrljaji volje

svako to ume
zaljubljenost dušu

imenom u imenu razume

96 zaljubljen

šta još
šta zaista želiš
šta bi da zaboravim

moja je prošlost bojena
budućnošću tvojom

sanjao sam tvoje ime
rastvoren mišlju postojanja

ti si moja suština opstajanja
između večnosti i trena jednine

topla molitva punine

neko nas je stvorio
iz žamora zvezda
iz hladne moći tame

zato sam tek trag na travi
zagledan u sjaj obećanja

tvoje oči sadrže svemir
tvoji pogledi pobuđuju

sva moja sećanja
sav moj nemir

slast neprolaznih sanja

nešto sasvim trošno
ispod razigranih prstiju
jednog primitivnog popodneva

prećutano vreme
reči o ovlaženom prostoru

nije bilo meda u čaju
mleka na šećeru

mi smo od večnosti
zaljubljenost u nama

raspoznaje žeđ prolaznosti

zaokružujem crvenim
sveto slovo strasti
kojim si me podigla

iz sveta senki
metafizičkog lavirinta grada

filozof? – možda sutra
samo da od zaljubljenosti

živo srce ne strada
postane ružna krv

žudno ime smrada

100 zaljubljen

bestijalnim žarom ćudi
na jednostavnost samoće
na jedninu noći

blud se razlaže
rastače u žamorima žudi

osvajam tvoje nemire
namerama mužjaka bez mere

negde ispod koža dana
materijom žarnom čuda

topli zagrljaj vere

odjednom! – postajemo
bestijalno vlažni
kao svako telo bez grada

ti si tajna prve reke
što me večnošću poljubaca

svlači
stvara

predaje materiji užitka
istinskoj bistrini izvora

zaljubljenosti

102 zaljubljen

oslušujem jutro
ispod tvojih snova
između plafona i tišine

prvo će sunce natopiti čaj
poljupcima

probudićeš se kao da si boginja
žudna života

doručkovaćemo prošlost
zagledani u moć dana

zaljubljeni u sebe

ti stvaraš naviku ponedeljka
igrom prstiju po stolu
toplom tišinom između

čaše i čuda
čemera i časti

ispijam gutljaj poraza
osmehnut

nedelju ću živeti sam
kao da sam od mermera

statua u gradu strasti

104 zaljubljen

nema besmrtnosti
naše su vene od vrele suštine
žurbe

njima protiče grad
mešaju se gladi

uranaka i zaranaka
mora i šuma

samo si ti od vrela sreće
na kojem se zaljubljenomću pojim

hranim svetlošću punine

duša bi da ostane duša
makar nikada ne bila ljubav
nigde sadržaj sjaja

pronalaziš me kao da si stvarna
usred noći grada

žamor otkriva usne
žurba – ukus plesa

na mom si jeziku hladno piće
mojeg govora biće besa

smradnom telu obećanje mesa

106 zaljubljen

čuvari sveta nastali iz noći
žive moj dan
pretvarajući žurno

jedninu želje u prizivanje moći
zaljubljenost u san

primalnom prošlošću poljupca
sadašnjost tvoju skidam

sam? – žamorima opijen
samoću bih da vidam

samoći tvojoj se podam

dovršiću svet
zamisliti sreću kao da su svi
Ti

ja nemam drugih lica
biće je tvoje suština zvezda

govori
stvara me materijom oblina

toplim titrajima duše
duhom na tragu punina

verom u let belih golubica

108 zaljubljen

ne izlazim
ne mogu
nikako iz sfere

sasvim stravičnog kruga
nevidljivih struna sudbine

pokušavam da budem srećan
hoću da zaboravim ime jednine

pričam svašta svetu
pripovedam da sam zaljubljen

većan

nikada ne kažeš istinu
stalno se kriješ iza tuge
mistično bleđa

zagledana u san
zaljubljena u zaboravljeni dan

pokušavam da se setim
prvoga nespokoja naših žurbi

bila si crvena od nada
volela svet iskrenošću vedrine

mazila me beskrajem grada

110 zaljubljen

duši je potrebno mirovanje
harmonija boja sveta
pomešana sa tvojom vedrinom

zato što me iz prvog poljupca
stvaraš

titrajima moći mašte
traganjima za suštinom volje

tela uz telo
imena u imenu

zaljubljenih

poslednji
iz davno zaboravljenog sveta
menjam mesto sa snom

ako zaljubljenost nije
Tebi nisam

čovjek
obećanje topline

sam? – zagledan u sjaj
sveti oblik suštine

ljubavi